

Beware the Second Temptation

By Elder Scott D. Whiting
Of the Seventy

Ruhuni nga Tundimi i Dytë

Nga Plaku Skot D. Uaiting,
i Të Shtatëdhjetëve

April 2025 general conference

Don't hide from those who will love and support you; rather, run to them.

A couple of years ago, when I turned 12, I was invited to attend my first Aaronic Priesthood quorum overnight camp. This was a long-awaited invitation, as my father was a quorum leader and often went camping with the boys in the ward, while I was left at home.

When the day came, I was excited. And I must admit that I desperately wanted to fit in with the older boys. I was determined to prove myself. In that effort it wasn't long before I was tested to see if I would play along and be part of the group.

My assigned task was to get my father's car keys so a prank could be pulled on the leaders. I don't remember exactly what I said to convince my dad, but I soon ran to the group of boys with keys in hand, proud of my accomplishment.

Then came the next assignment. I was to unlock the car door and wedge a stick between the driver's seat-back and the car horn. And I was to lock the door so the horn would blare into the evening without any way for the leaders to access the car to remove the crude device.

Now, this is where the story turns painfully embarrassing for me. Once I secured the stick in place, I locked the door and ran as fast as I could to hide in a nearby patch of bushes. As I crouched down to the ground, I felt a searing pain. In the darkness and in my haste, I had sat

Mos u fshihni prej atyre që do t'ju duan dhe përkrahin; përkundrazi, vraponi drejt tyre.

Ca vite më parë, kur mbusha 12 vjeç, më ftuan që të merrja pjesë në kampin tim të parë me fjetje për kuorumin e Priftërisë Aaronë. Kjo ishte një ftesë që mezi e prisja, ngaqë babai im ishte një udhëheqës kuorumi dhe shkonte shpesh në kamp me djemtë e lagjes së Kishës, ndërkohë që unë mbetesha në shtëpi.

Kur erdhi dita, unë isha plot emocion. Dhe duhet ta pranoj se dëshiroja shkajshëm që të integrohesha me djemtë më të mëdhenj në moshë. Isha i vendosur që t'ua provoja se përkitja. Në atë përpjekje, nuk kaloi shumë kohë dhe u vura në provë për të parë nëse do të luaja pjesën time në rrengjet e tyre dhe të isha pjesë e grupit.

Detyra që m'u caktua, ishte të merrja çelësat e makinës së babait tim që të mund t'u punohej një rreng udhëheqësve. Nuk më kujtohet tamam se çfarë thashë që ta bindja babin, por shpejt vrapova te grupi i djemve me çelësat në dorë, krenar për arritjen time.

Më pas erdhi detyra e radhës. Duhej që të shkyçja derën e makinës dhe të vendosja një shkop midis pjesës së pasme të ndenjësës së shoferit dhe borisë së makinës. Dhe duhej ta kyçja derën me qëllim që boria të buçiste gjithë mbrëmjes dhe mos kishte asnjë mënyrë që udhëheqësit të futeshin në makinë për të hequr mjetin e thjeshtë.

Tani, këtu është pika ku historia bëhet e sikletshme në mënyrë të dhimbshme për mua. Pasi e vendosa në vend shkopin, kyçja derën dhe vrapova aq shpejt sa munda që të fshihesha në një grumbull shkurresh aty pranë. Teksa u struka përtokë, ndjeva një dhembje sëmbuese. Në errë-

upon a prickly pear cactus.

My screams of pain were drowned out by the blaring horn, and I had no recourse other than gingerly hobbling back to the car, confessing my “sins,” and seeking rudimentary and embarrassing medical attention.

The remainder of that night, I lay on my stomach in a tent while my father, using pliers, removed the cactus spines from my ... well, let me just say that I did not sit comfortably for several days afterward.

I have reflected on that experience many times. I can now laugh at the folly of my youth, even as some underlying principles have become clear to me.

Many patterns in human behavior seem to be common in the natural man—the desire to fit in, the desire to prove oneself, the fear of missing out, and the compelling need to hide so we avoid consequences. It is this final behavior I will focus on today—hiding after we do something that we should not.

Now, I am not equating my childish prank with grievous sin, but we can draw some parallels that may prove useful as we are tested in our mortal sojourn.

In the Garden of Eden, Adam and Eve had an idyllic circumstance—an abundance of food, the incomparable beauty of the garden—not only a garden of beauty but a garden with neither weeds nor prickly pears.

However, we also know that garden life limited their needed progression. The garden was not a final destination but a test, the first of many that would prove, prepare, and allow them to progress to their final destination of returning to the presence of the Father and the Son.

You will remember that there was opposition in the garden. Lucifer was allowed to try Adam and Eve. He first tempted Adam to partake of the fruit of the tree of knowledge of good and evil. Remembering the commandment not to partake thereof, Adam resisted. Then came blessed Eve, who chose to partake of the fruit, convincing Adam to do likewise.

Later, Adam and Eve declared that this decision was necessary to fulfill Heavenly Father’s

sirë dhe nga nxitimi, isha ulur mbi një kaktus me gjemba.

Britmat e mia prej dhembjes u mbytën nga boria që binte, dhe nuk mund të bëja asgjë tjetër përveçse, duke çaluar me kujdes, të kthehesha te makina, të rrëfeja “mëkatet” e mia dhe të kërkoja përkujdesjen bazë dhe të sikletshme mjekësore.

Për pjesën e mbetur të asaj nate qëndrova i shtrirë barkas në një tendë, ndërkohë që babai im, duke përdorur piskatoren mjekësore, hiqte gjembat e kaktusit nga ... , epo, më lejoni thjesht të them se nuk u ula rehat për shumë ditë më pas.

Kam reflektuar mbi atë përvojë shumë herë. Tani mund të qesh me budallallëkun e rinisë sime, ndërkohë që disa parime bazë janë bërë të qarta për mua.

Shumë modele në sjelljen njerëzore duket se janë të zakonshme për njeriun e natyrshëm: dëshira për t’u integruar, dëshira për ta provuar se ia dalim, frika se mos na përjashtojnë dhe nevoja detyruese për t’u fshehur që të shmangim pasojat. Është kjo sjellje e fundit tek e cila do të përqendrohem sot: fshehja pasi bëjmë diçka që nuk duhet ta bëjmë.

Tani, unë nuk po e barazoj rrengun tim fëmijëror me mëkatet e rëndë, por mund të heqim disa paralele që mund të rezultojnë të dobishme teksa vihemi në provë gjatë qëndrimit tonë në vdekshmëri.

Në Kopshtin e Edenit, Adami dhe Eva kishin rrethana idilike: një bollëk ushqimesh, bukurinë e pakrahasueshme të kopshtit – jo vetëm një kopsht bukurie, por një kopsht pa barëra të këqija dhe pa gjembaçë shpues.

Sidoqoftë, ne gjithashtu e dimë se jeta në kopsht e kufizonte përparimin e tyre të nevojshëm. Kopshti nuk ishte një vendmbërritje përfundimtare, por një provim, i pari nga shumë provime që do t’i provonin, përgatitnin dhe lejonin të përparonin drejt vendmbërritjes së tyre përfundimtare të kthimit në praninë e Atit dhe të Birit.

E mbani mend se kishte kundërshtim në kopsht. Luciferi u lejua që t’i vinte në provë Adamin dhe Evën. Fillimisht, ai tundoi Adamin që të hante frutën e pemës të njohjes të së mirës dhe të së keqes. Duke kujtuar urdhërimin për të mos e ngrënë atë, Adami rezistoi. Më pas erdhi Eva e bekuar, e cila zgjodhi ta hante frutën, duke e bindur Adamin që të bënte të njëjtën gjë.

Më vonë, Adami dhe Eva shpallën se ky vendim ishte i domosdoshëm për të përmbushur

plan. But by partaking of the fruit, they had transgressed the law—a law given them directly from the Father. The resulting and crushing understanding of good and evil must have left them in anguish when they heard the voice of the Father announcing His return to the garden. They realized they were naked, for they were indeed without clothing, having lived in a state of innocence. But perhaps more painful than their being without clothing in that moment, they were now exposed for their transgression. They were defenseless and vulnerable. They were naked in every sense of the word.

Ever the opportunist, Lucifer, knowing their exposed and weakened state, tempted them yet again—this time to hide from God.

This temptation—I will call it the “second temptation”—is the temptation that may bring the greatest consequence if we succumb. Surely, to avoid all first temptations to break God’s law is optimal, but we know that all will succumb to a variety of first temptations here on earth. As we progress in our maturity and understanding, we hope that our strength to avoid first temptations will continually improve as we strive to become more like our Savior, Jesus Christ.

Some might attempt to hide from God because they don’t want to be discovered or exposed, and they feel shame or guilt. However, numerous scriptures teach us that hiding from God is impossible. I’ll share just a few.

The Lord teaches Jeremiah through the following questions: “Can any hide himself in secret places that I shall not see him? saith the Lord. Do not I fill heaven and earth?”

And Job is taught:

“For his eyes are upon the ways of man, and he seeth all his goings.

“There is no darkness, nor shadow of death, where the workers of iniquity may hide themselves.”

The psalmist David most poetically exclaims:

“O Lord, thou hast searched me, and known me.

“Thou knowest my downsitting and mine uprising, thou understandest my thought afar off.

...

planin e Atit Qiellor. Por nëpërmjet ngrënies së frutës, ata kishin shkelur ligjin, një ligj të dhënë atyre drejtpërsëdrejti nga Ati. Të kuptuarit dërrmues që rrodhi lidhur me të mirën dhe të keqen, duhet t’i ketë lënë ata në ankth kur dëgjuan zërin e Atit të lajmëronte kthimin e Tij në kopsht. E kuptuan se ishin lakuriq, sepse ata ishin me të vërtetë pa veshje, ngaqë kishin jetuar në një gjendje pafajësie. Por, ndoshta më e dhimbshme sesa të qenit pa veshje në atë çast, ishte që tani ishte e dukshme shkelja e tyre. Ishin të pambrojtur dhe të cënueshëm. Ishin lakuriq në tërë kuptimin e fjalës.

Oportunisti i përhershëm, Luciferi, duke e ditur gjendjen e tyre të ekspozuar dhe të dobësuar, ende i tundoi ata sërish, këtë herë për t’u fshehur nga Perëndia.

Ky tundim, që do ta quaj “tundimi i dytë”, është tundimi që mund të sjellë pasojat më të mëdha nëse i dorëzohemi. Sigurisht, më e mira është që t’u shmangemi të gjitha tundimeve të para për të shkelur ligjin e Perëndisë, por ne e dimë se të gjithë do të dorëzohen ndaj një larmie tundimesh të para këtu në tokë. Teksa përparojmë në pjekurinë dhe të kuptuarit tonë, ne shpresojmë që forca jonë për t’iu shmangur tundimeve të para do të vazhdojë të përmirësohet, teksa përpiqemi fort që të bëhemi më shumë si Shpëtimtari ynë, Jezu Krishti.

Disa mund të përpiqen të fshihen nga Perëndia sepse nuk dëshirojnë të zbulohen apo ekspozohen, dhe ata ndiejnë turp ose faj. Gjithsesi, shkrime të shenjta të shumta na mësojnë se fshehja nga Perëndia është e pamundur. Do të përmend vetëm disa.

Zoti i jep mësim Jeremias nëpërmjet pyetjeve vijuese: “A mundet dikush të fshihet në vende të fshehta në mënyrë që unë të mos e shoh?”, thotë Zoti. ‘A nuk e mbush unë qiellin dhe tokën?’”

Dhe Jobit i jepet mësim:

“Sepse ai i mban sytë te rrugët e njeriut, dhe shikon tërë hapat e tij.

Nuk ka terr as hije vdekjeje, ku mund të fshihen njerëzit e këqij.”

Psalmisti David në mënyrën më poetike thërret:

“Ti më ke hetuar, o Zot, dhe më njeh.

Ti e di kur ulem dhe kur ngrihem, ti e kupton nga larg mendimin tim. ...

“For there is not a word in my tongue, but, lo, O Lord, thou knowest it altogether. ...

“Whither shall I go from thy spirit? or whither shall I flee from thy presence?

“If I ascend up into heaven, thou art there: if I make my bed in hell, behold, thou art there.”

New Converts

For those who have recently joined The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, the second temptation may seem particularly challenging. Through your baptism you have covenanted to take upon yourself the name of Jesus Christ, which for many includes a needed change of lifestyle. Changing one's lifestyle is not easy. Often it requires you to change habits and practices and even associations to progress toward your loving Heavenly Father.

The adversary knows that you may be vulnerable to his subtle attacks. He will make your past life, which left you unsatisfied in so many ways, now seem unrealistically attractive. The accuser, as he is called in the book of Revelation, will tempt you with thoughts that sound like this: “You aren't strong enough to change your life; you can't do this; you don't belong with these people; they will never accept you; you are too weak.”

If these thoughts seem to ring true to you who are newly planted on the covenant path, we plead with you not to heed the accuser's voice. We love you; you can do it; we accept you; and with the Savior, you will have strength to do all. At a time when you need our love and support the most, don't be deceived into thinking that we will reject you if you take a step back into your prior lifestyle. Through the matchless power of the Atonement of Jesus Christ, you can be made whole again. But if you hide from Him and distance yourself from your newfound faith community, you distance yourself from the very source that can and will give you the strength to overcome.

A dear friend of mine, a recent convert, shared how difficult it is to sustain faith in isolation. There is great strength in becoming and remaining part of a supportive community—all stumbling yet progressing while blessed by the love of Jesus Christ.

Sepse, edhe para se të jetë fjala mbi gojën time ti, o Zot, e di atë plotësisht. ...

Ku do të mund të shkoja larg Frymës sate, ose ku do të mund të ikja larg pranisë sate?

Në rast se ngjitem në qiell, ti je atje; në rast se shtrij shtratin tim në Sheol, ti je edhe aty.”

Të Kthyerit e Rinj në Besim

Për ata që janë bashkuar kohët e fundit me Kishën e Jezus Krishtit të Shenjtorëve të Ditëve të Mëvonshme, tundimi i dytë mund të duket veçanërisht sfidues. Nëpërmjet pagëzimit, ju keni bërë besëlidhje që të merrni mbi vete emrin e Jezus Krishtit, gjë e cila për shumë njerëz përfshin një ndryshim të nevojshëm të llojit të jetesës. Ndryshimi i llojit të jetesës nuk është i lehtë. Shpesh kërkon që të ndryshoni zakone e praktika dhe madje shoqëri, që të përparoni drejt Atit tuaj të dashur Qielor.

Kundërshtari e di se mund të jeni të cenueshëm ndaj sulmeve të tij që mezi dallohen. Ai do ta bëjë jetën tuaj të kaluar, e cila ju la të pakënaqur në kaq shumë mënyra, që tani të duket tërheqëse në mënyrë jorealiste. Paditësi, siç quhet ai në librin e Zbulesës, do t'ju tundojë me mendime që tingëllojnë si kjo: “Nuk jeni aq të fortë sa ta ndryshoni jetën tuaj; nuk mund ta bëni këtë gjë; nuk përkitni me këta njerëz; ata nuk do t'ju pranojnë kurrë; jeni shumë të dobët”.

Nëse këto mendime duket se tingëllojnë të vërteta për ju që sapo keni hyrë në shtegun e besëlidhjeve, ne ju përgjërohemi që të mos ia vini veshin zërit të paditësit. Ne ju duam; ju mund ta bëni këtë gjë; ne ju pranojmë dhe, me Shpëtimtarin, ju do të keni fuqi për të bërë gjithçka. Në një kohë kur ju nevojitet më shumë [se kurrë] dashuria dhe përkrahja jonë, mos u mashtroni që të mendoni se do t'ju refuzojmë nëse bëni një hap prapa drejt llojit tuaj të mëparshëm të jetesës. Nëpërmjet fuqisë së pakrahasueshme të Shlyerjes së Jezus Krishtit, ju mund të shëroheni sërish [plotësisht]. Por nëse fshiheni prej Tij dhe e largoni veten nga komuniteti juaj i sapogjetur i besimit, ju e largoni vetveten pikërisht nga burimi që mund dhe do t'ju japë forcën për ta kapërcyer [tundimin].

Një miku im i shtrenjtë, një i kthyer në besim kohët e fundit, më tregoi se sa e vështirë është ta mbështetësh besimin nën izolim. Gjendet forcë e madhe në të bërit dhe të qëndruarit pjesë e një komuniteti përkrahës, ku të gjithë pengohen, por ende përparojnë, ndërkohë që bekohen nga

President Russell M. Nelson has taught that “overcoming the world is not an event that happens in a day or two. It happens over a lifetime as we repeatedly embrace the doctrine of Christ. We cultivate faith in Jesus Christ by repenting daily and keeping covenants that endow us with power. We stay on the covenant path and are blessed with spiritual strength, personal revelation, increasing faith, and the ministering of angels.”

If you incur a physical injury, your condition will deteriorate and may become life-threatening if you don’t seek proper medical attention. That is true for spiritual wounds as well. Only, untreated spiritual wounds may threaten your eternal salvation. Don’t hide from those who will love and support you; rather, run to them. Good bishops, branch presidents, and leaders can help you access the healing power of the Atonement of Jesus Christ.

To those who may be in hiding, we implore you to come back. You need what the gospel and the Atonement of Jesus Christ offer, and we need what you offer. God knows your sins; you cannot hide from Him. Reconcile yourself before Him.

As His Saints, each of us must foster a culture of belonging in the Church that is loving, accepting, and encouraging of all who desire to progress along His path.

Beware this second temptation! Follow the counsel of prophets both ancient and modern and know that you cannot hide from a loving Father.

Instead, avail yourself of the miraculous healing power of the Atonement of Jesus Christ. This is the very purpose of our existence—to obtain a weakened and mortal body that is “subject to all manner of infirmities” and that will succumb to, sadly, many first temptations; to progress even when we fall to these temptations; and to seek divine help after doing so, that we might become more like our Savior and our Father in Heaven. It is His way. It is the only way. Of these truths I testify in the name of Jesus Christ, amen.

dashuria e Jezu Krishtit.

Presidenti Rasëll M. Nelson ka dhënë mësim se “mundja e botës nuk është një ngjarje që ndodh për një ose dy ditë. Ajo ndodh gjatë një jete të tërë teksa ne e përqafojmë vazhdimisht doktrinën e Krishtit. Ne e kultivojmë besimin te Jezu Krishti duke u penduar çdo ditë dhe duke i mbajtur besëlidhjet që na dhurojnë fuqi. Ne qëndrojmë në shtegun e besëlidhjeve dhe bekohemi me forcë shpirtërore, zbulesë vetjake, besim në rritje dhe shërbesën e engjëjve.”

Nëse pësoni një dëmtim fizik, gjendja juaj do të përkeqësohet dhe mund të bëhet kërcënuese për jetën nëse nuk kërkonit përkujdesjen e duhur mjekësore. Kjo është e vërtetë edhe për plagët shpirtërore. Vetëm se plagët e pakuruara shpirtërore mund të kërcënojnë shpëtimin tuaj të përjetshëm. Mos u fshihni prej atyre që do t’ju duan dhe përkrahin; përkundrazi, vraponi drejt tyre. Peshkopët, presidentët e degëve dhe udhëheqësit e mirë mund t’ju ndihmojnë që ta përdorni fuqinë shëruese të Shlyerjes së Jezu Krishtit.

Atyre që mund të jenë në fshehje, ne ju përgjërohemi që të ktheheni. Ju keni nevojë për atë që ofrojnë ungjilli dhe Shlyerja e Jezu Krishtit, dhe ne kemi nevojë për atë që ju ofroni. Perëndia i di mëkatet tuaja; ju nuk mund të fshiheni prej Tij. Pajtojeni veten tuaj përpara Tij.

Si shenjtorët e Tij, secili prej nesh duhet të kultivojë një kulturë përkatësie në Kishë që është plot dashuri, pranim dhe nxitje për të gjithë njerëzit që dëshirojnë të përparojnë përgjatë shtegut të Tij.

Ruhuni nga ky tundim i dytë! Ndiqeni këshillën e profetëve, si të lashtë, ashtu edhe bashkëkohorë, dhe dini se nuk mund të fshihe-
ni nga një Atë i dashur.

Përkundrazi, përfitonit nga fuqia e mrekulueshme shëruese e Shlyerjes së Jezu Krishtit. Ky është pikërisht qëllimi i ekzistencës sonë: që të fitojmë një trup të dobësuar e të vdekshëm, i cili “mund të preke[t] nga të gjitha llojet e dobësive” dhe që trishtueshëm do të dorëzohet ndaj shumë tundimeve të para; që të përparojmë edhe kur biem në këto tundime; si dhe të kërkojmë ndihmë hyjnore pasi e bëjmë këtë gjë, me qëllim që të mund të bëhemi më shumë si Shpëtimtari ynë dhe Ati ynë në Qiell. Kjo është udha e Tij. Ajo është e vetmja udhë. Për këto të vërteta unë dëshmoj, në emrin e Jezu Krishtit, amen.